

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma Totivs Theologiæ S. Thomæ Aqvinatis, Doctoris
Angelici Ordinis Prædicatorum**

Secvndæ Secvndæ Partis Volumen Secundum

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtru[m] iniustitia ex suo genere sit peccatum mortale? 4

urn:nbn:de:hbz:466:1-38762

secundum id quod exterius agitur, prout in se consideratur, ut dictum est*. Id autem quod est ibi formale, & per se, attenditur secundum voluntatem agentis, & patientis, ut ex* dictis patet. Dicendum est ergo quod aliquem facere iniustum, & alium pati iniustum, materialiter loquendo, semper se comitantur. Sed si formaliter loquamur, facere aliquis potest iniustum, intendens iniustum facere: tamen aliis non patietur iniustum, quia volens patietur. Et e converso potest aliquis pati iniustum, si nolens id quod est iniustum, patiatur: & tamen ille qui hoc facit ignorans, non faciet iniustum formaliter, sed materialiter tantum.

ARTIC. IV.

Vtrum quicumque facit iniustum, peccet mortaliter?

333

AD quartum sic proceditur. Videtur, quod non quicumque facit iniustum, peccet mortaliter. Peccatum enim veniale mortali opponitur. Sed quādoque veniale peccatum est, quod aliquis faciat iniustum. Dicit enim* Philosoph. in 5. Ethic. de iniusta agentibus loquens, Quicumque non solum ignorantia, sed & propter ignorantiam peccant, venialia sunt. Ergo non quicumque facit iniustum, mortaliter peccat.

Inf q. 69.
ar. 1. cor.
q. 70.
ar. 4. co.
q. 110.
ar. 3. cor.
ca. 8. in
f. 10. 5.

¶ 2 Præterea, Qui in aliquo paruo iniustitiam facit, parum a medio declinat. Sed hoc videtur esse tolerabile, & inter minima malorum computandum, ut patet per* Philosoph. in 2. Ethic. Non ergo quicumque facit iniustum, peccat mortaliter.

c. vlt. civ.
fin. 10. 5.

¶ 3 Præterea, Charitas est mater omnium virtutum, ex cuius contrarietate aliquod peccatum dicitur mortale. Sed non omnia peccata opposita alijs virtutibus sunt mortalia. Ergo etiam neque facere iniustum semper est peccatum mortale.

SED contra, Quicquid est contra legem Dei, est peccatum mortale. Sed quicumque facit iniustum, facit contra præceptum legis Dei: quia vel reducitur ad furtum, vel ad adulterium, vel ad homicidium,

D 4 dium,

56 QVÆST LIX. ART. IV.

q. 64. & dium, vel ad aliquid huiusmodi, ut ex sequentibus *
seqq. patebit. Ergo quicumque facit iniustum, peccat mor-
taliter.

* q. 24. a. RESPONDEO dicendum, quod sicut supra * di-
12. & cum est, cum de differentia peccatorum ageretur,
q. 72. 4. 5. peccatum mortale est quod contrariatur charitati,
per quam est animæ vita. Omne autem documentum
alteri illatum, ex se charitati repugnat, que mouet ad
volendum bonum alterius: & idè cum iniustitia
semper consistat in documento alterius, manifestum
est quod facere iniustum, ex genere suo est pecca-
tum mortale.

Ad primum ergo dicendum, quod illud verbum
Philosophi intelligitur de ignorantia facti, quam ip-
se vocat ignorantiam particularium circumstantia-
rum, quæ meretur veniam: non autem de ignorantia
iuris, quæ non excusat. Qui autem ignorans facit ini-
ustum, non facit iniustum, nisi per accidens, ut supra
art. 2. dictum est *.

Ad secundum dicendum, quod ille qui in paruis
facit iniustitiam, deficit à perfecta ratione eius quod
est iniustum facere, in quantum potest reputari non
esse omnino contra voluntatem eius, qui hoc patitur:
pura si auferat aliquis alicui unum pomum, vel ali-
quid tale, de quo probabile sit, quod ille inde non
lædatur, nec ei dispiceat.

Ad tertium dicendum, quod peccata, quæ sunt
contra alias virtutes, non semper sunt in documen-
to alterius, sed important in ordinationem quam-
dam circa passiones humanas. Vnde non est similis
ratio.

QVÆST. L X.

De iudicio, in sex articulos divisa.

P Ostea considerandum est de iudicio.

¶ Et circa hoc queruntur sex.

¶ Primo, utrum iudicium sit actus iustitiae?

¶ Secundo, utrum sit licitum iudicare?

¶ Tertio, utrum per suspiciones sit iudicandum?

¶ Quar-